

som har de rette kvalifikationer. Man kan bare pege på det paradoks, at man i Vejle Amt på en og samme tid har ledige medlemmer af BUPL og ubesatte stillinger inden for dagpasningsområdet.

For det andet er der problemerne med det offentlige arbejdsmarked. Den socialdemokratiske ordfører var i sin tale inde på, at de problemer alene kan tilskrives et uddannelsesmæssigt efterslæb. Det er ikke korrekt. Hvis man slår op i redegørelsen, vil man kunne se, at når vi f.eks. snakker sygeplejersker og hele social- og sundhedsområdet, nævner man decideret, at de uansvarlige – »uansvarlige« er et tillægsord, jeg anvender, det er ikke at læse i redegørelsen – orlovsordninger også er en del af forklaringen på, at det ser ud, som det gør på det offentlige arbejdsmarked.

Så vil jeg for det tredje pege på, at der også er behov for, at vi vurderer de gældende rådighedsregler, når vi diskuterer rekrutteringen på arbejdsmarkedet, og dér må vi i Venstre konstatere, at der stadig er problemer med hurtigt og effektivt at få formidlet den rette arbejdskraft med de rigtige kvalifikationer. Vi modtager jævnlig henvendelser fra virksomheder, der simpelt hen ikke kan få tilstrækkelig kvalificeret arbejdskraft fra arbejdsformidlingen.

Så selv om det er det samme arbejdsmarked, vi og arbejdsministeren betragter, må vi altså konstatere, at vores indtryk ikke er helt de samme. Mens ministeren øjensynlig ser et skønneri, tegner der sig altså for vores øjne et noget mere dystert og broget billede. Spørgsmålet er så, hvilke initiativer vi skal sætte ind med, og her tyer ministeren til tidens store modeord: uddannelse, uddannelse og uddannelse. Derefter retter man, som jeg har sagt det indledningsvis, kritikken og skytset mod virksomhederne. Det er virksomhederne, der i fremtiden skal være bedre til at tilrettelægge de behov, de har for medarbejdere, og man synes fuldstændig at overse det faktum, at danske virksomheder i dag arbejder og producerer med en utrolig kort tidsfrist. Man producerer ikke til lager, man producerer efter ordre.

For os at se i Venstre er der behov for, at vi retter diskussionen et helt andet sted hen. For det første må vi have kigget på hele AF-systemet, og det har jeg været inde på at der er et udpræget behov for. Vi har i den offentlige debat ved flere lejligheder peget på denne problematik, og hver gang er det blevet afvist af Arbejdsmarkedstyrelsen og ministeren. Jeg

synes, at de seneste oplysninger, der er kommet frem, efter at medarbejdere ved AF i Storkøbenhavn har turdet tage bladet fra munden, dokumenterer, at der er et behov for, at vi får kigget det system ordentlig efter i sømmene. Det nytter jo ikke noget, at vi vedtager alle mulige love og regler, hvis de, der skal administrere dem, ikke er effektive og ikke magter at løse opgaven i praksis. Det nytter jo ikke noget, hvis det system, der skal administrere opgaverne, er et system med alt for mange høvdinge og alt for få indianere.

Så vil jeg også gerne pege på behovet for, at vi ændrer reglerne, hvorefter ledige skal tage imod et »rimeligt arbejde« efter 1 års ledighed. Sådan gælder det i dag, men vi skal erstatte det med begrebet »bestrideligt arbejde«, og jeg vil også gerne pege på, at vi skal stramme rådighedsreglerne og også få en diskussion om, hvordan vi fremmer mobiliteten på arbejdsmarkedet. De tiltag, der har været søsat i Arbejdsministeriets regi om mobilitetsfremmende ydelser, har jo vist sig at være en fiasko.

Jeg vil også gerne pege på behovet for, at vi strammer aktiveringsforpligtigelsen. Det er selvfølgelig fint og flot, at den blev rykket frem ved finansloven, således at aktiveringsforpligtigelsen indtræder efter 2 års ledighed, men i Venstre har vi den opfattelse, at den burde indtræde efter 1 års ledighed.

Endelig vil jeg pege på behovet for, at reglerne om rådighedsforpligtigelsen følges.

Der er altså mange knapper, der kan drejes på. Det vigtige er, at vi får en diskussion, hvor vi ikke bare betragter arbejdsmarkedet som et arbejdsmarked, der fungerer helt uproblematisk, men erkender de manglende incitamenter, der er på arbejdsmarkedet, og erkender, at den store kolos, vi har sat til at formidle arbejdskraften i det danske samfund, nemlig det statslige arbejdsformidlingssystem, har overlevet sig selv.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er jo ikke overraskende, at Venstre luffer sin grundlæggende mistillid til AF, men det skal jeg nu ikke gå ind i i denne omgang. Årsagen til, jeg bad om ordet, var, at jeg godt vil give ikke bare hr. Lars Løkke Rasmussen, men også andre ordførere en konkret oplysning. Det er mere, så det ikke skal tage for meget tid i den kommende debat, som gerne skulle dreje sig om arbejdsmarkedet og hvordan vi bedst muligt sikrer, at der ikke er flaskehalse på det danske arbejdsmarked.